

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Usserii Armachani Annales Veteris Et Novi Testamenti

Ussher, James

Lutetiæ Parisiorum, 1673

Caput Primum. Difficultates nonnullæ, ad Nebuchadnesaris, & regum Iudæ
qui sub illius imperio vixerunt, temporæ spectantes explicandæ, per
Ieremiam prædictorum, initium à jugo Babylonico, anno 4. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14425

contra Ammonitas & Moabitas; & his quoque perdomitis, Egyptum hostiliter ingressum, repertos ibi Judæos rursus captivos Babylonem abduxisse: deinde, post Egypti populationem exacto biennio mirandam illam visionem, Danielis I. I. expositam, objectam illi fuisse subjicit. Cujus etiam hic insitens vestigiis Hieronymus (licet pro Josepho, Berosum ille nominet) visionem hanc anno Nebuchadnesaris 25. factam fuisse ait. Ita vero simul cum patre 23. ille regni annos exegisset; & anno captivitatis Iechonia 15. Egyptus ab eo fuisset occupata: quod tamen ante 27. illius annum non factum, ex Ezech. XLIX. 17. rectissime animadvertit Franciscus Ximenes. Eo igitur Berosi historiam spectare, ille existimans, undecimo ante mortem suam anno Nebuchadnesarem, audito patris obitu & constituta Egypto, Babyloniam repetivisse vult, ut regnum iniret solus; quod per 34. annos hoc admissio calculo, (qui Nabopolassar 54. pro 21. Nebuchadnesari 10. pro 43. assignat annos) simul cum patre jam gefisset. Indeque à vero monarchie illius initio constituendo tantopere aberrans, duriores illam Tremellii sui interpretationem in Daniele admittere cogitur. Anno secundo, nempe regni Nebuchadnesaris somniavit Nebuchadnesar somnia. Anno secundo ab eo tempore numerato, non quo Nebuchadnesar mortuo patri in imperio successit, sed quo pueri quatuor adducti ad regem steterunt coram eo. (Daniel, I. 18. 19.)

C A P. I.

Difficultates nonnullæ, ad Nebuchadnesaris, & regum Iuda qui sub illius imperio vixerunt, tempora spectantes explicantur: & 70. annorum servitutis Babylonice, per Jeremiam prædictorum, initium à jugo Babylonico, anno 4. Iehojachimi primum à Judæis suscepto, non à posteriorum deportationum aliqua deducendum esse ostenditur.

Nebuchadnesaris & trium postremorū, (qui illius imperio fuerunt obnoxii,) Regum Judæ temporibus ita constitutis, difficultates nonnullæ, ad eadem pertinentes, explicandæ jam veniunt: quarum prima tres illas deportationes spectat, sub finem LII. capitis Jeremiæ, hunc in modum commemoratas. *Iste est populus quem deportavit Nebuchadnesar; anno 7. Judæi 3023. anno 18. Nebuchadnesaris, deportavit Hierosolymis animas 832. anno 23. Nebuchadnesaris; deportavit Nebuzaradan præfectus satellitum e Judæis, animas 745. Omnes animæ 4600. sunt. Ubi Rabanus ter Judæos à Nebuchadnesare captos scribit; harumque trium captivitatum numerum hic à propheta censeri. Primam ponit in transmigratione Joachimi filii Josia; de qua 2. Paralip. XXXVI. secundam in transmigratione Iechonia; de qua 2. Reg. XXIV. Tertiam in Urbis ac Templi excidio, sub Sedechia; de qua 2. Reg. XXV. Quæ si vera senten-*

tia est, tres numeri mutandi sunt: ut pro septimo anno in prima captivitate scribatur, Primo; in secunda pro octavo decimo scribendum sit, Octavo; pro vice simo autem tertio in captivitate postrema legi oporteat, undecimo, inquit Melchior Canus, lib. XI. locor. Theolog. cap. V. At quis prudens non potius judicaverit falsam esse sententiam Rabani; quam falsatos esse omnes Bibliorum codices, Hebræos, Chaldæos, Syros, Græcos, & Latinos. Multo igitur modestius Emanuel Sâ, in Notationibus ad hunc locum: Quidam, inquit, putant esse errorem in numeris; & legendum pro 7. 1. pro 18. 8. pro 23. 19. ut patet ex IV. Reg. XXIV. & XXV. & II. Paral. XXXVI. Ego id non ausim dicere: potius dicere, de aliis hic translationibus agi quam IV. Reg. Et sane quidvis potius dicendum fuerat quam ad hoc desperatum remedium recurrendum.

Rectius igitur multo Jacobus Capellus in Chronologia sua (ad annum Mundi 3298. & 3414.) Deportationum alias majores, alias minores fuisse asserit: prioris generis tres anno Nebuchadnesaris 1. 8. & 19. factas; posterioris item tres, quæ Jeremia LII. anno Nebuchadnesaris 7. 18. & 23. commemorantur factæ. Cum enim Jehoachimus, post triennii servitutem adversus Nebuchadnesarem rebellasset: inimicus est contra eum exercitus, ex Chaldæorum, Syrorum, Moabitarum & Ammonitarum turmis constans. Quod ex præstito Domini factum fuisse Scriptura notat; ut Judæos perderet, & amoveret à facie sua: secundum verbum quod locutus fuerat per servos suos Prophetas. (2. Reg. XXIV. 1. 2. 3.) Ab hoc igitur Nebuchadnesaris exercitu, anno illius quidem 7. Jehoachimi vero 10. deportati sunt Judæi illi 3023. quod & à Fastorum Sæculorum authore est animadversum; anno Regis hujus decimo Nabuchodonosorem regem Babylonis, septimo anno regni sui subacta Judæa 3023. Judæos captivos abduxisse, memorante.

Factum hoc, non quidem biennio, (ut erronea illius statuit hypothesis, quæ 12. annos regno Joachimi tribuit) sed integro anno ante grandem illam deportationem, sub ejus successore Iechonia factam, ad quam (non ad illam sub Joachimi) Tremellius & Deodatus primam in hoc Jeremia loco propositam referendam esse judicant. Quamquæ enim captus fuisse dicatur Iechonias anno Nebuchadnesaris octavo, & captivi decies mille cum eo abducti: (2. Reg. XXIV. 12. 14.) ista tamen inter se conciliari posse Deodatus existimat, si in fine septimi & initio octavi contigisse; & Jeremia 3000. Hierosolymitani, reliqui 7000. ex diversis Judææ partibus milites fuisse admittantur. Verum, quum ab initio Nebuchadnesaris ad Iechonia captivitatem, præter annos 7. plusquam 100. mensium spatium intercessisse, in V. Theosofis sine ostenderimus: illa 7. desinentis & 8. ineuntis consideratio locum hic habere non poterit; Et quum è tribus deportationibus hic memoratis, media tantum Hierosolymitanorum, dux reliquæ Judæorum fuisse dicatur: illa primæ ad Hierosolymitanos restrictio minus ad mentem sacri

scriptoris

scriptoris facere videatur. Quin & in magna illa *Jechonia* deportatione (quæ una longe plures captivos habuit, quam tres illæ, de quibus nunc agimus, simul sumptæ) ipsorum *Hierosolymitanorum* multo majorem quam 3000. numerum fuisse apparet. Sic enim locum huc spectantem, 2. Reg. XXIV. 14. reddidit *Tremelius*. Et deportavit rex à totis *Ierusalaimis* cum omnes præfectos, tum omnes valentes robore, decies mille captivos, omnesque *fabros lignarios & fabros ferrarios*. Sed, è totis *Ierusalaimis*, per *Synecdochen* ille explicat, è toto regno: & in numero decies mille captivorum, è tribu *Juda* 3023. illos (Jerem. LII. 28.) fuisse censet; reliquos 7000. (quorum 2. Reg. XXIV. 16. fit mentio) ex urbe *Hierosolymitana* deportatos fuisse subindicans. Contra *Deodatus*, (illa *Tremelii* *Synecdoche* ut nimis fortasse catachresticâ minus probata) tota *Hierosolyma*, majorem & meliorem partem populi, interpretatur; ex Urbe 3023. (quæ certe major *Hierosolymitanorum* pars esse non poterat) abductos fuisse conjiciens, ceteros vero 7000. ex tota regione reliqua deportatos fuisse, intelligendum relinquens. Sed verius omnino est; numerum illum 3023. in *Jeremia* positum, ad deportationem sub *Jechonia* factam nihil omnino attingere.

Secundam *Jeremias* captivorum 832. *Hierosolymis* decedentium, non (ut *Rabanus*) de *Jechonia*, sed de *Sedechia* transmigratione, post expugnata & diruta *Hierosolyma Tremelii*, & *Deodatus* accipiunt, sub finem anni 18. & initium 19. anni *Nebuchadnefaris* factam eam fuisse opinati. Et licet ex *Jerem. LII. 12. 13.* manifestum sit incensum fuisse Templum anno *Nebuchadnefaris* 19. *Iosephus* tamen tum in lib. X. Antiquit. cap. XI. tum in libro I. contra *Apionem* ad 29. ejusdem, (ut videtur) capitis versiculum respiciens, anno ejusdem 18. hoc factum fuisse scribit: numero tamen 832. deportatorum, ibidem expresso, ad captivitatem sub *Jechonia* factam, relato; cum quo, præter decem millia: (2. Reg. XXIV. 14. commemorata) 832. etiam alios abductos fuisse asserit. Antiquit. lib. X. cap. IX. *Laurentius* vero *Codomanus* etiam anni tempestatem, qua *Nebuchadnefar* regnum iniit ex hoc ita conatus est eruere. Anno 10. *Sedechia*, durante obsidione *Hierosolymitana*, ingressus est *Nebuchadnefar* annum regni 18. (*Jerem. XXXII. 1. 2.*) Anno 11. *Sedechia* mense 4. die 9. *Chaldæi* captam urbem ingressi sunt. (*Jerem. XXXIX. 2. 3. LII. 5. 6. 7.*) Necdum desuit annus 18. *Nebuchadnefaris*: quo 832. *Judæos Hierosolymis* captivos ab illo abductos Scriptura testatur. (*Jerem. LII. 29.*) At vero annum 19. regni sui attingit *Nebuchadnefar* mensis 5. sequentis, die 7. quo *Nabugradan* *Hierosolymam* ingressus est, ut eam flammis perderet, & solo æquaret. (2. Reg. XXV. 8.) Ergo inter 9. diem mensis 4. anni 11. *Sedechia*, & mensis 5. diem 7. initium 19. anni (& consequenter reliquorum omnium annorum) *Nebuchadnefaris* statuendum est. Et quia initio huic assignandus erat vel 7. dies mensis 5. vel aliquis 27. dierum præcedentium: ne is relinqueretur in dubio, pro eo mensis 5. kalendas assume-

re *Codomanus* placuit.

Verum nimis debili tota hæc structura nititur fundamento: non potuisse 832. illos *Judæos Hierosolymis* abduci, priusquam *Hierosolymis Chaldæi* essent potiti. Nam deportati *Hierosolymitani* duorum fuerunt generum: ut liquet ex 2. Reg. XXV. 11. *Jerem. XXXIX. 9. & LII. 15.* Alii partim metu, partim *Jeremie* prophete suasionem (*Jerem. XXI. 9. & XXXVIII. 2.*) inducti, ab urbe obsessa defecerunt ad *Babylonios*: alii in Urbe remanserunt. Quam igitur anno 10. *Sedechia*, *Ægyptiaco* exercitu adventante, *Chaldæi* obsidionem intermittere fuisse coacti, anno ante captam urbem altero, (ut in II. Thesi est ostensum) *Hierosolymitanos* illos 832. qui ad eos defecerunt, in *Babyloniam* abducendos curaverunt; anno *Nebuchadnefaris* 18. quem 10. *Sedechia* respondere scriptura diserte asserit. (*Jerem. XXXII. 1.*) non ita quidem exiliter, ut 8. illius primos 9. suos dies communes tantum habeat cum 10. hujus, ut *Codomanus* visum fuit; sed ut 10. hujus 35. dierum spatio 18. illius antevertens 330. reliquis diebus cum eodem paria faciat: quem admodum in V. Thesi declaravimus. Quare nec anni 18. desinentis, & 19. ineuntis remedium quicquam hic prodest 832. vero deportatorum numerum plurimum etiam obest. Eversa enim urbe & civibus vacuata (*Jerem. XXXIX. 8. 9.*) non plures inde captivos abductos fuisse, nemo prudens opinabitur.

Quod in minore 745. numero multo magis locum habet in tertia deportatione commemorato: quam ad transmigrationem populi sub *Sedechia* factam, contra omnium aliorum sententiam, *Rabanus* accommodat. Quam enim migravisse tum dicatur *Juda* è terra sua, vinitoribus tantum & fossoribus in eâ relictis (2. Reg. XXV. 11. 21.) tantillum captivorum numerum translatum inde fuisse, nullum (opinor) sanus somniaverit. Neque justa aliqua ratio afferri potest, cur ante 13. *Nebuchadnefaris*, annum, in textu expressum, translationem hanc factam fuisse arbitremur. Est enim longe maxima *Judæorum* pars, qui post urbis excidium in terra remanserant, per prodicionem occisorum duce *Gedalia* in *Ægyptum* (nequicquam reclamante *Jeremia*) migraverit: multos tamen ibi substituisse vel ex unico illo *Ezechielis* testimonio, tribus post cædem *Gedalia* mensibus edito, (siquidem mense septimo illum sublatum constat, *Jerem. XLI. 1.* hoc vero prolatum esse decimo; *Ezech. XXXIII. 21.*) intelligitur. Qui habitant vastitates istas in terra *Israëlitæ*, loquuntur dicendo. Unus erit *Abraham* qui hereditario jure possideret hanc terram, nos autem multis; nobis tradita est hæc terra in hereditatem. (*Ezech. XXXIII. 2.*) Neque enim tales erant illi, qui in *Ægyptum* concesserant, *Jerem. XLIII.* quales hic *Propheta* describit: ut à *Christiano Massao* in 6. *Chronicorum* libro, recte est animadvertum. Illi manere noluerunt; isti voluerant. Illis promissa securitas, si manerent; (*Jerem. XLII. 10. 11. 12.*) isti dicitur, quod pestilentia, fame, gladio caderent. (*Ezech. XXXIII. 27. 28.*) Illos occidit *Nabu-*

chodonosor

chodonsor in Egypto: istos partim captos in Iudæa, partim translatos à Nebuzaradan constat anno domini sui 23, qui fuit 4. desolatio nis Hierusalem. (Jerem. LII. 30.) quod non animadvertens Iosephus, lib. X. Antiq. cap. XI. quinto post excidium Hierosolymitanum anno, qui fuit regni ipsius Nabuchodonosori vigesimus tertius, (anno enim illius 18. ut dictum, non 19. Templum & Urbem excisa fuisse ille censuit) Judæos hocce ex Egypto captivos Babyloneam abductos fuisse credit, quum ante 27. deportati Iechonia, qui fuit regni Nebuchadnesaris 35. Egyptum ab eo occupatam non fuisse, ex Ezechiel. XXIX. 17. sub præcedentis capitis finem jam audiverimus.

Sequitur longe difficilior, Jerem. XXVII. 1. In principio regni Iehojachimi filii Iosia regis Iudæ, fuit verbum hoc ad Ieremiam à Domino. Ubi pro Iehojachimi nomine, Sedechie reponendum Iosephus Scaliger contra Par. um, Iacobus Saliarius ad ann. Mundi 4. 3426. Johannes Bohemus, & alii aliqui existimant; licet Hippolytus Porriensis, vel quicumque author fuit Chronici anno XII. Alexandri Severi conscripti, & Epiphanius in 1. Panarii, (pag. 35. edit. Græc. Basil.) Sedechiam etiam f. achimi nomine appellatum fuisse, sensisse videantur. In versu vero 3. illius Ieremias capituli, per legatos qui venturi erant Hierosolyma ad Sedechiam regem Iudæ, Dei voluntatem finitimorum gentium Regibus significare Propheta jubetur, ut Nebuchadnesaris Regis Babyloniæ jugo colla sua submitterent. Deinde vers. 12. etiam Sedechiam regem Iudæ allocutum se fuisse secundum omnia verba ista. Ieremias subjicit: in principio capitis sequentis, hanc quoque temporis mensuram porro adjiciens. Et factum est in anno illo in principio regni Sedechie regis Iudæ; in anno quarto, in mense quinto (Jerem. XXVIII. 1.) Unde & nova exoritur difficultas, unde in principio regni Sedechie factum dicatur, quod quarto illius anno contingit.

Porro prophetiam illam in anteriore medietate, sive 11. primis versiculis capitis, XXVII. comprehensam, in principio regni Iehojachimi a Deo primum revelatam Ieremias fuisse, censent Tremellius, Codomanus, Brochtonus, Deodatus, & alii: & (triennio scilicet antequam Nebuchadnesar in Babylonia, & 11. annis priusquam Sedechias in Iudæa regnare cepisset): quæ in posteriore vero medietate, & 11. reliquis versibus continentur, ipsius Sedechie decimum temporibus Regi, & Sacerdotibus, & toti populo à Propheta fuisse proposita. In priore igitur parte, comparare sibi vincula & lora in tempus illud quo regnatus esset Sedechias, iustum fuisse Prophetam existimant. Sic enim auctoritatem conciliatam prophetiæ, & omnem male de Propheta suspicandam occasionem sublatam, affirmat Tremellius. Creditque Codomanus, propterea undecim annis ante regnum Sedechie factum esse ad Ieremiam verbum Domini, de jugo quinque regibus mittendo per legatos ad regem Sedechiam missos, ut Propheta sciret suavitè non mendum esse ab impio rege Iehojachimo; quo defuncto, iugum traditurus esset lega-

tis mittendis ad novum in eius regno successorem, Sedechie nomen habiturum.

Ad alterum autem locum, Jerem. XXVIII. 1. quod attinet: duram esse existimat illam Maldonati expositionem. P. Ludanus; annum 4. Sedechie dici principium regni ejus, quia fuit ante medietatem illius, quamquam regni Sedechie undecim tantum existentibus, ut eorum 4. ad principium regni ejus, referatur; neque Anglo-Duacensibus nostris interpretibus, neque Iacobus Saliarius, durum omnino esse videtur. Alii, ex profectioe vel legatione Sedechie anno regni sui 4. in Babyloniæ instituta, (Jerem. LI. 59.) eum de novo in Regem à Nebuchadnesare fuisse confirmatum colligunt; indeque in quarto illò anno novum principium regni Sedechie constitui, quæ Nicolai Lyranii Jerem. XXVII. 3. & Augustini Tornelli ad annum Mundi 4339. Parag. 4. est sententia. Alii priora ista. [Et factum est in anno illo; principio regni Sedechie regis Iudæ] ad superiora referre malunt, atque a posterioribus separate. [In anno quarto in mense quinto] quæ cum sequentibus necanda esse censent. Quod probabile iudicat Dionysius Petavius: & multo esset probabilius si Tremelliana loci illius versio reciperetur. Quum autem fuisset (vel accidisset) illud anno illo, principio regni Sedechie regis Iudæ: anno quarto mense quinto, allocutus est me Hanania. q. d. Quum illa quæ præcesserant, à versu 12. ad finem cap. XXVII. anno illo, id est, in principio regni Sedechie edixisset: anno decimo post quarto, mense quinto, is quæ dixeram contradicens Hananias, ita me est allocutus.

Superest adhuc trium illarum difficultatum postrema, quas sapientiæ cœlestis afflatu egerit Beroaldus putavit, ut possint intelligi. Iehojachim, live Iechonias, quum regnare cepisset, dicitur fuisse annorum octo & 6. 2. Reg. 24. 8. at octo tantum. 2. Chr. 36. 9. Pro 8. autem annis, multum esse facere existimat locum illum Matth. I. 11. ut in veteribus codicibus legitur. Iohannes Beza, Iohannes Iwanique, Iwanique Beza legunt. et nota à Beza dicitur omnia hæc univocitas Babylonicæ. Iosias autem genuit Joachim, Joachim autem genuit Iechoniam, & fratres eius in transportatione Babylonicâ. Octavus enim Iechonia ab undecimo & postremo patris Iehojachimi subtractus ad desinentem 3. & incuntem 4. Iehojachimi annum nos perducit: quo tempore Daniel initio Historiæ suæ notat Nebuchadnesarem, capta Hierosolyma, vasa sacra, & primariæ nobilitatis florem in Babyloniæ deportasse. Quam sententiam propugnat etiam, Iacobus Capellus in Chronico suo.

Contra vero decimum octavum potius ætatis annum Iechoniam tunc egisse, argumento est, quod malum fecisse dicitur in conspectu Domini, omnino prout fecerat pater eius; & quod uxores ejus (fœminas Tremellius reddidit) simul cum eo deportatæ memorentur: (2. Reg. XXIV. 9. 14.) quæ in octo annorum puerum minus competunt. Unde Cajetanus ad locum illum Chroniconum, Canis (lib. XI. locor. Theolog. cap. 5.) & Jo. Mariam (pro edit. vulgata cap. 21.)

pag. 236

An. 3439
Parag. 17.
pag. 714.
& 718.

Vid. Sal.
Jarchi.

Tom. 2.
pag. 162.

Marth. Be.
roald. Chr.
1. 5. cap. 5.

Copp. Chr.
1. 5. in Mund.
3392.

4 Parag. 18.
19. 20. 21.
tom. 4. pag.
659. 660. &
718.
6 Pag. 247.
146.
e Tom. 2.
Antiqu. Ier.
H. Canisii,
pag. 594.
Vid. Har.
villium, col.
932. 987.
986. item
Syr. MS.
LXX. &
Hieron.

4 Codoman.
Annal. ad an.
Mund. 3512.

8. pro 18. errore scriptorum itreplisse in textum asserunt. Pro quibus facit & editio Syriaca; quæ in loco illo Chronicorum etiam 18. annorum numerum nobis exhibet. Nimirum Hebraico codice, (ut ait Mariana) à librariis vitiatò, is error in Græcos codices & Latinos inde manavit, & scribentis peccatum interpretis vitium factum est.

4 Alph. To.
stat. in 4.
Reg. 24.
q. 8.

Sed ante illos, * Abulensis sacri textus corruptelam nullo modo hic admittendam esse præmonuit. Primum quia ista positio (ut ille loquitur) est nimis scandalosa; quia eodem modo scripturam poterimus dicere in omnibus locis esse corruptam: vel saltem non erit nobis firmum, aliquam partem eius esse veram. Deinde quia de iure humano est regula, quod in ipsis iuribus vitanda est correctio; & nunquam sunt iura corrigenda quandiu possunt tolerari, sed expedit iura iniuriis concordare: ut patet de elect. lib. 6. c. cum expedit. A fortiori ergo in scriptura (in qua nihil debet concedi devians à veritate) debet laborari pro concordia eius: & sic quandiu poterint partes concordari, non est dicendum quod aliqua pars sit corrupta. Et tamen possunt concordari ista partes sacre Scripturæ: inquit ille, nempe, si 8. annorum dicatur fuisse Jechonias, quando cæpit regnare vivente patre; 18. vero, quando regnavit solus mortuo patre. Eiusque in regni consortium cooptationis, ex prophetia

illa Jeremiæ XXVII. jam exposita, rationem etiam aliquam * Codomanus ita conatur reddere Joachimus audito Jeremiæ vaticinio, metuens ne per illud populus moveatur, ut Sedechiam aliquem (frater enim ipsius non Sedechias, sed Mattanias eo tempore dicebatur) præferat suo filio Jechonia. Quamobrem eandem, annos tantum octo natum, curat regem designari: ut sic prophetia Jeremiæ fiat irrita; nec filius olim experiatur fortunam paternam, (ipsi enim Joachimo minor frater Joachazus à populo prælatu fuerat) & ad alium transferri videat regnum jure hereditatis sibi debitum.

Alii aliter ista inter se conciliant. Tremellius enim, & cum securus Brochtonus, locum 2. Chronic. XXXVI. 9. sic interpretatur. Natus octo annos, quum ILLE regnare inciperet: non ipse videlicet, sed pater ejus; cujus in proxime præcedentibus facta fuerat mentio. Rectius vero (juxta locutionis illius sententiam primum usurpatam initio regni Saulis primi Israelitarum Regis) octavum ille annum egisse dici poterit, non ætatis, sed servitutis Babylonice, cui ipse cum populo suo tunc erat obnoxius. Quidquid enim de loco illo Matthæi I. 11. demum statuatur: quo tempore patri successit in regno Jechonias, à captis anno Jehojachimi 4. Hierosolymis octavum numeratum fuisse annum non est dubium.

